עין משפמ גר מצוה

 (ברכות מה. עירובין יד: פסחים נד.], (ב) [לקמן לח:],
 (ב) [ע' תוס' סוכה יג. ד"ה וגרדומיו], (ב) [לקמן מב.], כו. עירובין לו., ו) [ברכות כו. וש"נ], ז) ברכות ו. נו. סוטה ח. חוליו פט. ומגילה טו:ז. ק) וברכות ו.ז. מ) פסחים ו: ט: מגילה כא: סוכה לט. קיט: מגינה כח: סוכה נכו.
נדה סג., י) שירי שירים. צ"ק,

ד דסוכה הס"ד אח"ר ד""ה
מכלל והשאר יש למחוק. צ"ק,

ל) לפי גי רש"ק צ"ל שירי

ל) לפי גי רש"ק צ"ל שירי
ביינים ע"ש, מ) לבד כי שירי וגרדומין הס"ד. ל"ק, נ) פשיטות אלבע מגודל הוי כפיפות לפי כו'. ל"ק, ס) כעין דל"ת. ל"ק, **ע**) וא"ל. ל"ק, **פ**) כדאמרינן בברכות ו. דל״ת. ל״ק, עו וח״ל. ל״ק, ס) כדאמריען בברכוח ו. ואמריען לעיל. ל״ק ועי׳ רש״י בע״י, ל) מבפנים שיהא. ל״ק, ק) לכאורה משמע מפירש״י דבתפילין של ראש מיירי דפי׳ דבתפילין של ראש מיירי דפי׳ לא כנוורט מטופ מפרט דבתפילין של ראש מיירי דפי׳ דמר פשיט ושדי כר׳ מחלים להו לרלועות החלויות בו אבל כר׳ כצ״ל, צ״ק, ר) [פ״א דיומא ה"ח], ש) דמחוי לפשוט. ל"ק, ת) [וע' היטב תוס' עירובין לו.

תורה אור השלם ו וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְיָ נִקְרָא עָלֵיךְּ ויִרְאוּ ממך: בִּנֶּנֶן: 2. וַהֲסִרֹתִי אֶת כַּפִּי וְראִיתְ את אחרי ופני לא יראו:

ד"ה ונוייהן ועי' פירש"י שם וברש"י להכחו. ל) ווע' מום'

ברכות ו. ד"ה אלו ומה שליינתי

שם בלדון,

הגהות הב״ח (b) רש"י ד"ה ונוייהן וכו' נוייהן לבר וראיה לדגר:

גליון הש"ם תום' ד"ה אלו כו' אם צריך לחלוץ תפילין של יד. עיין שנת דף סלו ע"ל מוס' ד"ה דלמל:

לעזי רש"י

טרני"ם [טריציי"ר]. לקלוע (את רצועות התפילין כדי שלא תיגררנה , על הארץ).

מוסף רש"י

פוק חזי מה עמא דבר. מה נהגו העם (עירובין יד:). גרדומי. היינו שיריה שנשמיירו לאחר שנשפקו שנשמיירו לאחר שנשפקו ארדומי. הייטו שיניים שנשתיירו לחחר שנפסקו (להלן לח:). קשר של תפילין הלל"מ. היחן הוח עשוי שדומה לדל"ח ובתפירתן עשוי כמין שי"ן ורלועה קטנה קבועה בהן ורלשה כפוף ודומה ליו״ד הרי שדי וגוייהן. אותו היכר ורלשה כפוף ודומה נוייד.

הרי שדי וגוייהן, אותו היכר

הלומות לבד. לחון שאינם

כלפי התפילון בין הכמים אלא

כנגד מראים העין לפי

שלמר בהן וראו וחניא

באמר בהן וראו וחניא

של הצדול אותר אלו תפילון

של ראש (יידובין צז.). לאז

באר האד ול מתי לל נמתי לדי

של ראש (יידובין צז.). לאז

באר האד ול מתי לדי

באר האדי ולא (יידובין צז.). לאז

באר האדי ולא (יידובין צז.). לאז של ראש (עירובין צד.). לאר אדעתאי. לא נתחי לבי (ברכות כו.) לא הייתי זכור ורכותי פירשו לא סבירא לי תכותי פילטוי גם ספילם כי מפרס כי מפבת צה). אלו תפילין שבראש. אות הן לכל כי שבראש. אות הן לכל כי סדל נקלם עליך (חוליו פמ). עובר לעשייתן. סדמו ועצר את הסטי, קדמו במימת אבשלום (מתחית ב)

א"נ כל היכי דמיחלי במחנא. כשאוחו אדם ברצועה החלויה בהן א) וברכות מה. שירובין ואתו תפילין אבתריה ואינן נתקין חדתא ואידך שנתקין עתיקא. ל״א אמיא אבתריה שמתפשט העור הויא גן חדתתא: קשירה חמה. שתהא הקשירה נאה ואם יש ד] קשר אחר ברצועה לבד מקשר שקושרין

וא"ג כל היכי דכי מיתלי ביה במתגא אתייה

אביי הדתתא ואידך עתיקתא 1 אביי

הוה יתיב קמיה דרב יוסף איפסיק ליה רצועה

דתפילי א"ל מהו למיקטריה א"ל וקשרתם

כתיב שתהא קשירה "תמה א"ל רב אחא

בריה דרב יוסף לרב אשי מהו למיתפריה

ועייליה לתפירה לגאו אמר יו ייפוק חזי מה

עמא דבר אמר רב פפא גרדומי רצועות

כשירות ולאו מילתא היא מדאמרי בני רבי

חייא יאזוב יכשירין תכלת וגרדומי אזוב יכשירין

התם הוא דתשמישי מצוה נינהו אבל הכא

דתשמישי קדושה נינהו לא מכלל דאית להו

שיעורא וכמה שיעורייהו אמר רמי בר חמא

אמר ר"ל יעד אצבע צרדה רב כהגא מחוי

כפוף רב אשי מחוי פשום רבה קמר להו

ופשים ושדי להו רב אחא בר יעקב קמר

להו ומתלית להו סמר בריה דרבנא עביד

כדידן ®אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר

שילת משמיה דרב הקשר של תפילין הלכה

למשה מסיני אמר ר"נ יונוייהן לבר רב אשי

הוה יתיב קמיה דמר זומרא איתהפכא ליה

רצועה דתפילין א"ל לא סבר לה מר ונוייהן

לבר א"ל לאו יאדעתאי יוראו כל עמי הארץ

כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך ״תניא

ר"א הגדול אומר יאלו תפילין שבראש

יוהסרותי את כפי וראית את אחורי אמר

רב ∘חנא בר ביזנא אמר ר"ש חסידא מלמד

שהראה לו הקב"ה למשה קשר של תפילין

אמר רב יהודה הקשר של תפילין צריך שיהא

למעלה כדי שיהו ישראל למעלה ולא לממה

וצריך שיהא כלפי פנים כדי שיהו ישראל

לפנים ולא לאחור אמר רב שמואל בר בידרי

אמר רב ואמרי לה אמר ר' אחא אריכא

אמר רב הוגא ואמרי לה אמר רב מנשיא

אמר שמואל תפילין מאימתי מברך עליהן

משעת הנחתן איני והא מאמר רב יהודה

אמר שמואל כל המצות כולן מברך עליהן עובר לעשייתן אביי ורבא דאמרי

תרוייהו משעת בהנחה ועד שעת קשירה

ברחש תו לח הויח קשירה יפה. לשון אחר קשירה תמה רצועה שלימה ולא קשורה: ועייליה לתפירה לגאו. שלא יראה ויהא כשלימה: מה עמא דבר. וכיון דאין נוהגין כן לא תעשה: גרדומי רלועות. מה שתולה מן הרצועות לאחר שנתקשרו בראש אם נפסה מאותו שירים ונשתיירו גרדומיו כשירין. גרדומין היינו שיריסי): שיעור תכלת מפרש בפרק התכלת (לקמן לף לח:) ושיעור חזוב מפרש בפ"ק גרדומים. לסוכה כ) (דף יג.): ט (שירי) שיריהן: מכלל דחים להו שיעורה. לתליית הרלועות מ) לבר ההשר מדמני ה] להו שירים לגרדומיו: מחוי כפוף. יו [אורך הרלועה תהא עודפת על הקשרן כמה שיכול לפשוט מחלבע עד אמה: פשוט. כמה שיכול לפשוט מגודל ועד אנבע דלגבי ז] 0(פשיטת) אלבע וגודל הויא בפשיטה ולגבי אמה ואלבע בכפיפה לפי שמאנבע לגודל מתפשט יותר הרבה מבין אנבע לאמה. נרדה לשון נרתא דדא לרה של אגודל והיינו אלבע הסמוך לגודל: רבה. ח] כשמניח תפילין קשר ליה ברישיה ושירי הרלועות פשיט ושדי להו ותולין מן על כתיפו מאחריו: ומתלית להו. לרצועות התלויות היה גודלן ין ומשלשן טרני"ם בלע"ו: כדידן. כמנהג שלנו יא] [ותולין לפניו]: קשר של תפילין. על ראשו שישים הרלועות יב] ס)[בענין] שיהא דל״ת כדי שיהא שדי נראה עליהן דשי"ן נראה בקמט בית חיצונה שכפל הקלף כעין שי"ן ודל"ת נראה בקשר ויו"ד נראה באותו של יד כמין רלועה קטנה וראשה כפוף מעט כמין יו״ד: ונוייהן לבר. השם יהא נראה מבחוץ. לשון אחר נוייהן של רלועות שהן חלוקות מלד ה' ולבועות שחורות והוא נוייהן (6) וראיה לדבר מדאמרינן איתהפיכא ליה רצועה דתפילין א"לש ולא סבר לה מר ונוייהן לבר והכי אמרינן לעיל [ע״א] מבפנים מאי גנאי ודבר אחר איכא זימנין דמתהפכין יג] אלמא כה"ג הוי אחר איכא זימנין

מתהפכין שנהפך לד הרלועה התחתון למעלה ונראה: איתהפכא ליה. שלא היתה הדל"ת ניכרת מבחוץ: לאו אדעסאי. שוגג הייתי: שם ה' נקרא עליך אלו תפילין של ראש. שכתוב יד] בו רוב השם שי"ן ודל"ת: קשר של תפילין. מאחורי העורף והקב"ה מניח תפילין מו סכדאמר לעיל דמשום תפילין ש״ר יראו העובדי כוכבים כדכתיב ויראו ממך: למעלה. בגובה הראש ולא למטה בצואר: **כלפי פנים.** ממול עורף ולא בלידי הראש. ל"א ¢כלפי פנים שיהא הקשר מבפנים והנוי של דל"ת מבחוץ כדאמרן ביו זנוייהן לבר: בידרי. שם: מאימתי מברך עליהן משעת הנחתן. משמע לאחר שהניחן: אביי ורבא דאמרי תרוייהו. מאי משעת הנחתן דקאמר משעת הנחה

דמורנינ"ש מסופק " חם נריך נחנון מפינין שנ יד כשנכנט נכיע הנשט שביי הכם השני הליון דעדיין לא קשרן עובר לעשייתן הוא:
דשמא כיון דמחופות עור לא לריך דלא אסרו אלא תפילין של ראש
שכחוב שי"ן בעור ויש עוד לפרש דלכך קאמר אלו תפילין
שבראש משום דנראין יותר משל יד דעל של יד אמרינן לקמן לך לאות ולא לאחרים לאות א"ר: מושעת הנחה ועד שעת קשירה.
מכאן היה מדקדק רבינו אליהו שלריך אדם לקשר תפילין בכל יום ור"ת מפרש דאין לריך ומביא ראיה מהא דאמרינן בפ"ק דחולין מכא (דף ט. ושם) דלריך אדם שילמוד ג' דברים כתב שחיטה ומילה ורב יהודה אמר אף קשר של תפילין וברכת חתנים ולילית ואידך הני שכיחן פי' "ו ולריך ללומדן לפי שתמיד לריך להן ואי בעי למקשר קשר של תפילין בכל יום איכא דשכיחא טפי ומיהו בקונטרם פי׳ שם איפכא הני שכיחן קשר של תפילין וברכת חתנים וצילית ואין לריכין ללמוד שמנעוריו בקי בהן וכמו שפירשתי נראה דאדרבה פי עם נופטו של פלון קפל של של יו או החדים החדים היא מהא דחשיב בריש פי בתרא דעירובין (דף א. ושם) קשר כתב ושחיטה שכיחי טפי מכולהו ועוד מדקדק ר"ת דהך קשירה לאו ממש היא מהא דחשיב בריש פי בתרא דעירובין (דף א. ושם) קשר

פוק חזי מה עמא דבר. פי׳ בקונטרס להחמיר ור״ת מפרש להקל כי ההיא דפ"ק דעירובין (דף יד:) גבי הילמי ולחיים וכן בפרק שלשה שאכלו (ברכות דף מה.). מ"ר: ובמה שיעורייהו. ש לכאורה בתפילין של ראש איירי דמר פשיט שדי להו על כתפיו לאחוריו ומר

מתלית להו אבל הערוך פי׳ בערך לרדה דכתב בילמדנו בסוף בא אל פרעה ושיעור רלועה של יד עד על כתיפיו מלפניו. מ"ר: קאי ולא כמו שפירש בקונטרס במסכת שבת (דף כח:)

דקאי ש אקנינה. מ"ר: אלו תפילין שבראש. פי׳ נקונטרס שכתוב עליהן רוב השם שי"ן

ודלי"ת ונראה דדלי"ת ויו"ד שברלועות לאו אותיות גמורות הן ולא

חשיבי מן השם של שדי מדחשיב להו לעיל ובריש פ' בתרא דמגילה

(דף כו: ושם) תשמישי קדושה ולא הן עלמן קדושין ובשום דוכתא לא

קרי להו כי אם קשר של תפילין עוד אמרינן גפ' במה מדליקין

(שבת דף כח:) לא הוכשרו למלאכת שמים אלא עור בהמה טהורה

בלבד למאי הילכתא אילימא כו׳ אלא לעורות והאמר אביי שי"ן של תפילין הלכה למשה מסיני פירוש ופשיטא דלריך בהמה טהורה ומסיק אלא לרצועות משמע דד' ויו"ד לא חשיבי אוחיות וה"ר יעקב

דאורלינ״ש מסופק ° אם נריך לחלוץ תפילין של יד כשנכנס לבית הכסא

אלבע לרדה ומאי לרדה אמלעי פי׳ היא אלבע ארוכה ועוד הביא בערוך דתניא בתוספתא ר) איזוהי אלבע לרדה זו אלבע גדולה של ימין ובהונט׳ פי׳ דהיא אלבע הסמוכה לגודל ור״א קליר יסד כפי׳ הערוך בסילוק של פרשת שקלים גיא וכל עפרה בלרדה הכילו פי׳ משום דכתיב וישמיה מו וכל בשליש עפר הארץ והיינו אנבע אמלעי שהוא שלישי ובפ"ה דיומא (דף יט:) דאמרינן גבי כ"ג שמכין לפניו באלבע לרדה הדבר ידוע שא"א להשמיע הול אלא כשמכה באמצעי ולפי׳ זה ש דחזי פשוט היינו מגודל עד אמה וכפוף מאלבע עד אמה ובערוך פי' בערך כף דכפוף היינו מעיקר גודל עד ראש אלבע כשהן דבוקות זו בזו ופשוט מראש אנבע עד ראש גודל כשהן פשוטות וי"מ עד אנבע נרדה שלריך לעשות הרלועות ארוכות ממקום הנחתו עד אנבע נרדה וכפוף היינו שכופף את אלבעו ומשער הרלועה עד שם ופשוטה היינו שמשער הרלועה ממקום הנחה עד ראש אנבע פשוטה ובתפילין של ראש משערין הרלועות שתגיע ראש האחד עד טיבורו וראש השני עד הלב ושמח שום מדרש יש וגבי תפילין של יד הוא דאמרינן בפ׳ שני דברכות (דף יג:) ושמתם את דברי אלה על לבבכם שתהא שימה כנגד הלב ובשימושא רבה דתפילין יש דליפשו רלועי עד דלימטי לחדא כנגד מילה מימינא ולחדא כנגד הלב משמאלא עוד יש אומר דמצות שיעור רוחב הרלועות יותר מכחטה ופחות מכשעורה ואם יותר כשר. מ"ר: עביד כי דידן. דפשיט ושדי להו ונוייהן דבר. הכא מוכח דארלועות

קשר של תפילין דשכיחא טפי מכולהו:

א) ברא"ש הלכות תפיליו סימו

קעו א ב מיי פייג מהלי תפילון הלכה ינו פמנ עשון כד טושיע אויח פיי לג קעיה ג מיי פייא מהלי פרה אוומה הלי ד: קעם ד מיי פייג מהלי קעם ד מיי פייג מהלי לו"ח סי' כו סעי' ח: קפ ה ו מיי' שם הלכה יג יד קפ ה ו מיי שם הלכה יג יד טוש"ע שם סעי' י [יח] וסי לג סעיף נג: ז [סמג עשין כג טור או"ח סימן כה]: קפא ח מיי שם פ"ד הל"ח

טוש"ע שם סי' כו סעי

י. קפב ט מייי פ״ד מהלי מפילין הלי ז טוש״ע או״ח סי׳ כה סעי׳ ח:

שימה מקובצת

ן 6] אביי. כתב הרשב״א סי׳ תתשכ״ז איתא בירושל׳. [פ״א דמס׳ מגילה] רבי זירא איפסיק ליה גידא דרצועתא פי׳ שנפסקה ותפרה א) בגידין מהו למיתפריה ושרי , הדר ואפסקא תניינית ושרייה ולא מן אולפנה פי' ולא מן הקבלה דלא הו"ל למשרי אגרדומין הס"ד: ו] תיבות . אורך כו' עד על הקשר ל"ש ו) דלגבי. ב) פשיטת אצבע . לגודל הויא פשיטת אמה לגדול הויא פשיטון אמה לאצבע ככפיפה לפי:ח) רבה. כשהיה מניח תפילין קטר ליה: ט) ותולין. לו על כתפיו ליה: טן ותולין. לו על כתפיו מאחוריו: ין גודלן. ומשלשלן: י6) תיבות ותולין לפניו ל"ש: יכן ראשו. כעין דלת כדי: יגן דמתהפכין. ליה: ידן שכתוב. בהם: טו) כדאמר. בפ"ק דברכות . נשבע ה' בימינו ובזרוע עוזו ואין עוז אלא תפילין . וכדאמר לעיל דמשום תפיליו וכדאמר לעיל דמשות מעלין.
של ראש הקב"ה מטיל יראתו
על העובדי כולכבים וחיבת
יראו נמחק: עו) כדאמרן.
לעיל: וען פיי ואירך אמאי לא
חשיב דרב יהודה הני
שכחון כתב שחיטה ומילה
צריך ללומדן לפי שתמיד
צריך ללון ואר בעי למעבד
צריך להן ואר בעי למעבד
שניין של מעבד